

der kan dog ikke være Tvivl om, at Sygekassenævnet, de praktiske Sygekassefolk, de, som sidder i selve Sygekassevæsenets Bestyrelse, maa kunne have gode, vejledende Ord at sige om de praktiske Forhold, som netop med Hensyn til de økonomiske Forhold møder dem ude i Livet. Derfor synes jeg, at det maa være i højeste Grad ønskeligt, at Udvalget ogsaa faar Lejlighed til at give sine Raad om, hvorledes disse Regler skal være. Hvad enten man nu vil sætte Sygekassenævnet sammen med Rigsdagsmedlemmer i et Udvalg eller holde det adskilt, føler jeg mig overbevist om, at enhver Minister vil forstaa at yurdere, hvad der siges til ham fra de forskellige Dele indenfor Udvalget, hvad der siges til ham fra Sygekassenævnet, og hvad der siges til ham fra Rigsdagsmedlemmer. Det er rigtigt, at Rigsdagsmedlemmerne her betegner den bevillende Myndighed, men det er lige saa rigtigt, at Sygekassenævnet betegner en praktisk Erfaring. Det bliver enhver Ministers Sag, i det Øjeblik han faar disse Raad, under sit Ansvar at træffe Afgørelsen under Hensyn til, hvad der fra forskellige Sider er sagt ham, hvis der skulde komme modstridende Opfattelser til Orde. Jeg kan ikke tro andet end, at om dette Spørgsmaal, hvis det er det hele, hvorom der i Øjeblikket er Uoverensstemmelse, maa der kunne opnaas Enighed, naar blot alle Medlemmer vil have i Erindring, at det er vigtigt, at Loven udkommer.

Hermed maa jeg maaske have Lov til at regne, at jeg har svaret det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen), som har saa varm Interesse for de kronisk syge, en Interesse, jeg tror alle maa billige, saa at alle maa være interesserede i, at denne Lov meget hurtigt faar et Tillæg, som giver de kronisk syge, hvad der er deres Ret. Men det ærede Medlem, som ikke vilde slaa sig til Taals med et Tilsagn om, at man vilde beskæftige sig med denne Sag — blandt andet, fordi det ikke var sikkert, at en Minister kunde gennemføre, hvad han i saa Henseende foreslog — vil netop gennem den Udtalelse, han selv fremførte, se, at Spørgsmaalet om de kronisk syge ikke er saa helt let, at der kan komme mange Sten i Vejen for det fremover, og at det derfor vistnok vil være betænkeligt at forholde den store Del af Sygekasseverdenen, her er Tale om, de Fordele, dette Lovforslag byder, fordi man ikke samtidig kan skaffe andre en anden Fordel. Jeg tror, den rigtige Fremgangs-

maade er den, hele Udvalget har sluttet sig til. Det er et Forsøg paa nu at skaffe Sygekasseverdenen de Fordele, Lovforslaget her byder, og saa bagefter gaa i Gang med det andet Arbejde.

Hegelund-Lange: Ved Lovforslagets første Behandling fandt der en lille Røplivskel Sted mellem den højtærede Indenrigsminister og mig angaaende Fortsættelseskasserne. Jeg tillod mig den Gang at bemærke til Ministeren, at han sikkert med Hensyn til disse Kassers Ønskværdighed ikke havde andre Meningsfæller end den radikale Ordfører, og jeg udtalte Haabet om, at naar vi fik Lejlighed til at forhandle i Udvalget med den højtærede Minister, han saa skulde naa til at dele Udvalgsflertallets Opfattelse. Min første Spaadom slog for saa vidt til, som det viste sig, at der faktisk kun var et eneste Medlem af Udvalget, som støttede Ministeren paa dette Omraade, nemlig det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Min anden Spaadom slog desværre ikke til. Ministeren har bøjet sig for Udvalgets Flertal paa dette Punkt, men ingenlunde forbedret sin Opfattelse. Det viste hans Udtalelser nu for nylig. Han forsvarede i Virkeligheden disse Fortsættelseskasser paa samme Maade, med samme Argumenter og med samme Iver som ved første Behandling. Med Hensyn til min Kritik af Ministerens Stilling kan jeg derfor, ligesom han for sit Vedkommende, henviser til, hvad jeg sagde den Gang. Han sagde, at her er Tale om at skære en ny Blomst af Sygekasserne. Jeg tror, den højtærede Minister ser for lyst paa Sagen, jeg kan ikke se nogen Blomst, jeg kan højst se et Frø, som den ærede Minister tror vil udvikle sig til en smuk Blomst. Men naar vi andre har den Opfattelse, at den vil udvikle sig til en Ukrudtsplante, er det ikke saa mærkværdigt, at Socialdemokraterne i Overensstemmelse med deres Fører, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), har ment, at man kraftigt bør bekæmpe sligt Ukrudtsfrø netop ved at forhindre, at det faar Lejlighed til at spire. Naar vi nærer den Opfattelse, at det vil skade Sygekasserne at faa denne Overbygning, og naar vi nærer den Opfattelse, som jeg gør i Lighed med det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), at det netop er en stor Fordel for Sygekasserne at beholde disse Medlemmer, har vi efter vor Mening begrundet vort Standpunkt fuldt ud. — Den højtærede